

lighed er det dog at vide, at det ærede Medlem fra Ringkøbing vil staa fast Vagt ved Ministeriets Side og gøre, hvad han kan, for, at Ministeriet ikke skal komme til at skeje ud fra Vejen. Men alligevel, tænk, om det skulde ske, tænk om den radikale Konseilspræsident skulde vise sig at være for imødekommende overfor Højre, tænk, om han skulde falde for Fristelsen til at gøre Højre for store Indrømmelser, tænk, om han i sin Grundlovspolitik skulde gaa saa langt til højre, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke skulde være i Stand til at følge ham uden at komme i Karambolage med sin demokratiske Samvittighed. Sikken Kamp der vilde komme til at staa mellem det ærede Medlems varme Følelser for det radikale Ministerium og hans ikke mindre hede Kærlighed til det Berntsenske Grundlovsforslag, som det radikale Ministerium altsaa vil være i Lag med at lade i Stikken. Tænk, om de to, den højtærede radikale Konseilspræsident og det ærede Medlem fra Ringkøbing, skulde skilles, fordi den radikale Konseilspræsident med Vold og Magt vilde gaa langt til højre i sin Grundlovspolitik, at det ærede Medlem fra Ringkøbing blev nødt til at bryde med ham. Ja, jeg indrømmer, at en saadan Tanke hidtil har været mig lige saa fremmed, som den i Virkeligheden er skrækindjagende, men selv om ogsaa den vil være fremmed for en Radikaler som mig, saa er det slet ikke umuligt, at den har kunnet faa Indpas i en eller anden ængstet Venstremands opskræmte Sind. Efter at det ærede Medlem fra Ringkøbing nu har fremsat sit Grundlovsforslag, kan de opskræmte Sind dog igen falde til Ro, for til højre for det kommer den radikale Konseilspræsident sikkert ikke. Jeg betragter dette Forslag som en Advarsel, som et Varsko, som en Afviser ved Vejen: Her gaar Vejen til højre, staar der med stor og letlæselig Skrift. Efter at denne Vejviser er rejst, kan det radikale Ministerium ikke tage fejl af Vejen, saa kan Ministeriet ikke uforvarende komme ind paa Vejen til højre.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv har valgt at følge den Vej, han har peget paa. Jeg har ladet mig fortælle, at ovre i Vestjylland, hvor det ærede Medlem fra Ringkøbing er fra, har man den mærkværdige Skik at kalde Vejvisere for Præster, og man gør det med den ikke mindre mærkværdige Motivering, at Præster og Vejvisere ligner hinanden deri, at de viser andre Vejen, men ikke gaar den selv. Hvordan det end nu forholder sig hermed, skal jeg kun til Slutning sige, at jeg synes virkelig ikke, det ærede Medlem fra Ringkøbing fortjener

Skam til Tak, fordi han saa tydeligt og skærpt har fremsat sin Advarsel mod at gaa ud ad Vejen til højre for den lige og almindelige Valgrets slagte Landevej.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

R. Rasmussen: Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) advarede Folk mod at spytte i den Kaal, som de selv kommer til at søbe. Maa jeg ikke i den Anledning have Lov til at sige, at jeg — saafremt det ærede Medlem ved sin Omtale af det sure Æble tænkte paa min Udtalelse — har reserveret mig mod at skulle søbe den Kaal, jeg har spyttet i. Jeg har kun tilladt mig at gøre opmærksom paa, hvad jeg foretrak, en meget lav Alderscensus eller et kommunevalgt Landsting; jeg har aldrig taget bestemt Afstand fra det Berntsenske Forslag under saadanne Former, at jeg ved at stemme for det skulde kunne betegnes som den, der søger den Kaal, han har spyttet i.

Hammerich: Jeg skal ikke komme ind paa Betragtninger over den politiske Situation, som den sidste ærede Taler var inde paa. Det har altid staaet for mig saaledes, at selv om man har faaet dette Frispil til at tale om alt muligt ved Finanslovens første Behandling, bør det alligevel ikke udstrækkes videre, end at man nøjes med at fremdrage saadanne lokale Spørgsmaal, som man kunde ønske at vise sine Vælgere, at man interesserer sig for, eller saadanne Sager, som ikke er, men som man ønsker skal komme paa Tapetet. Men da Spørgsmaalet om den politiske Situation jo laa for under Grundlovsforhandlingen, forekommer det mig at være en ren Uting at brede Finanslovbehandlingen dermed.

Af det ærede Medlems øvrige Udtalelser kan jeg være fuldt enig med ham i det ønskelige i, at Underofficererne faar deres Ønske om en bedre Uddannelse opfyldt, og jeg haaber, det skal ske; men at dermed just skulde følge en mindre Uddannelse for Officererne, tør jeg foreløbig ikke være enig med ham i. Det er jo en forskellig Gerning, Officerer og Underofficerer har, og i alt Fald er der for Officererne indenfor Ingeniørerne, Artilleriet og de forskellige Værn saa vanskelige Opgaver, at der maa kræves en helt anden og paa mange Punkter videregaaende Uddannelse end Underofficerernes.

Grunden til, at jeg i øvrigt har ønsket